

DUBBELTTÄRTOR

PETER FRÅGAR JENS

Vad hittar du egentligen på mellan destinationerna?

Det finns ju inte så mycket tid utanför våra surfdestinationer numera. Men jag försöker alltid få in en trip tillbaka till Hawaii. Det kan ju verka märkligt att man åker på en surfsemester när man är på surfställen 9 månader om året. För att få balans till all sol och surf så borde man ju egentligen vara på ett mörkt lagerarbete under sin semester. Men det är svårt att hålla sig ifrån surfing och svårt att släppa Hawaii och alla polarna där. Annars så försöker jag hålla skapandet vid liv. Oavsett om det är att ordna ett soppkök, bygga en skejtramp eller ordna ett event så måste jag få dra igång projekt för att få energi. Senaste grejen för mig är att lära mig shapa brädor. Håller på med en på Hawaii nu som jag kommer ha

klar under våren. Skall bli underbart att paddla ut på en bräda jag skapat själv. Hoppas den flyter...

Vad ser du som kärnan i surfing?

Jag tycker att det viktigaste inom surfing är leken. Att inte se det för mycket som en prestation att inte jaga för mycket och att inte ställa krav. Det viktigaste är inte att sätta manövern eller att få mest vågor. Det viktiga är att få komma i vattnet, leka med olika brädor och skratta. Ibland glömmar jag hur bortskämd jag är. Jag försöker påminna mig själv om att hela tiden komma tillbaka till denna filosofi och bas. Jag älskar havet och leken.

Om du skulle få välja en väg i världen som du får surfa varje dag, vilken väg skulle det då vara?

Idag har jag ju faktiskt möjlighet att göra just det du frågar. Jag bor ju halvvårvis i Biarritz och går så gott som varje dag ner med brädan på axeln och paddlar ut vid Cote des Basques. Vid detta klassiska bryt samlas allt ifrån nyfikna amatörer till longboardens världselit. Det vilar ett lugn över platsen och det är en mäktig känsla att gå ner för trapporna vid Belza och paddla ut på en fet logg. Ligga längst ut och tom få SUParna att snegla lite oroligt på en.

Vilket är ditt grymmaste/mest oväntade/läckraste etc surfminne?

Vi var ju ganska färska inom surfing när vi flyttade till Hawaii. Vi hade hört om vintrarnas jätteswell. Men att vi skulle uppleva det största vågorna under vår livstid hade vi inte klart för oss. Kvällen till onsdagen den 28 januari 1998. Nästan exakt 10 år sedan, får vi rapporten. Att höra om boyen som angav 22 fot 22 sekunder! Det var omöjligt att sova den kvällen. Vi bodde ju i ett hus bara några meter ifrån stranden. Det mullrade otroligt mycket. Vi hade vatten hela vägen upp på verandan. Vi var nere i gryningen vid Waimea

för att kolla in "Quiksilver's - Eddie Would Go" (kort fotnot kring eventet) som man väntat på under år. Seten som kom in den morgonen är utah tvekan de största som har träffat land sedan 1969. Eddie would go, men inte Quiksilver. De ställde in - det var för stort!

Vilken är den största surffällan som du sprungit in i?

Högst på listan ligger nog en resa till Bali 1991. Filmen Pointbreak hade precis kommit ut. Patrick Swayzy och Keanu Reeves susar fram på vågorna och det ser ju hur lätt och läckert ut som helst. Jag var klar med gymnasiet och fri, klart att man skulle ner och göra som Bohdi och Jonnie Utah. Tog en enkel till Bali och köpte en shortboard och dundrade ut på Balis olika revbryt. Kaos och katastrof. Ett under att jag inte skadade mig värre. Det tog mig 7 år innan jag återhämtade mig och gjorde ett nytt försök - jag flyttade till Hawaii och där sprang du och jag in i några ännu större fällor (men det får vi ta i nästa intervju...;-)

Santa Tereza - Costa Rica | FOTO: Erik Lundberg / Surfakademin

JENS FRÅGAR PETER

Du har surfat ett tjugotal länder och 100-tals olika vågor. Har du någon favoritvåg?

Att paddla ut en tidig höstmorgon i Churches, som ligger precis mellan San Onofre och Trestles, med små fina peelers som rullar in eller en solnedgångssurf en sommarkväll i Cote des Basque är magiska ögonblick.

Mellan våra destinationer har du valt att prova annan klassisk mark - hur står sig So Cal jämför med Hawaii och Biarritz?

Efter att ha bott på Hawaiis North Shore av och till i fyra år – världens surfmecka med otroligt underbara vågor, och spenderat många långa somrar i Biarritz - två underbara hem som jag återvänder till varje år - låg södra Kalifornien högst upp på önskelistan mitt uppdämda behov av att få surfa alla de spot jag sett mina inspirationskällor surfa, sedan jag började surfa för 10 år sedan, var till slut obotligt, samtidigt som timingen var helt rätt för en transition då min flickvän bor i La Jolla, strax norr om San Diego sedan en tid. Jag ser klassiska Windansea och Big Rock från balkongen galet bra. Jag har bott där sedan i höstas. Södra Kalifornien är hem

åt många klassiska pointbreaks. Både surfen och stämningen passar mig optimalt. Surf varje dag och ytterst sällan superstort som det ofta var på Hawaii. San Diego håller ett rikt surfarv. Mäktigt att surfa tillsammans med Joel Tudor och prata gamla surfminnen med Donald Takayama och Skip Frye.

Hur ser din vardag ut? Är det mycket ångest, deadlines och LA traffic?

En dag i Kalifornien består av tidiga mornar, mycket take-away kaffe, ett par timmar i bilen längs Pacific Highway, många långa sköna vågor i Swami's, San O eller Cardiff Reef, och sena kvällar framför datorn.

Du började med LB direkt och har alltid förespråkat LB, vill du kommentera det? Hur kom du in på det?

I mitten på 90-talet flyttade jag till Hawaii för att börja plugga och lära mig att surfa. Dagen efter att vi landade på Hawaii gick vi ju ner till Waikiki, och hyrde två 12-footare. Den omedelbara glädjen och otroliga känsla som jag fick när jag fångade min första våg - glömmet aldrig hur jag ögonblickligen älskade glidet fick mig att helt och hållet fokusera på longboard upp tills nyligen. Det jag gillar med longboard är att den kan surfas både klassiskt på långa brösthöga pointbreaks och mer progressivt på snabbare beach



Jens - Costa Rica | FOTO: Erik Lundberg / Surfakademin

breaks, litet eller stort otroligt mångsidigt. Efter att ha testat runt bland olika typer av kortare brädor har jag nu äntligen hittat rätt - en tofsköna retro quad fish. Det är bra för ens ödmjukhet att testa olika brädor. Målet är såklart att kunna surfa de brädor som är mest lämpade efter de rådande förhållandena. Det är superkul och befriande att inte vara låst vid en viss typ av bräda, ofta okunskap, utan att snarare vara promiskuös med sina brädval.

Vi har alltid haft aloha som bas för det vi gör, men vad ligger i begreppet för dig?

Glädje, nyfikenhet, ödmjukhet och uppskattning för havet, miljön och andra surfare. Det är galet mycket jag-fokus i surfing - självfallet blir även jag jätten glufs glufs ibland men tanken att dela med sig och leken glöms alltför ofta bort.



Peter - Costa Rica | FOTO: Erik Lundberg / Surfakademin



one **GOOD** fin for all conditions
FCS GOODS-1
www.surfbox.com

WWW.WAVESKATE.SE

info@wsv.nu